

GRIGOR VITEZ:

Hajnal lesz mégis

Fröcsköl a furcsa szózuhatag,
Csodálkozol, megállsz.
A tavaszunknak megállj-t mondanak,
S azt: ne nyilj ki virág.

Mondják: nálatok rossz a vetés,
S nem terem gyümölcs a fán,
Hiába ültettek millió csemetét.
Mégis ültetünk, s lesz gyümölcs, az áml

S be nem áll soha a szájuk,
S vagyunk csúf ördögfiók?
— Nézd, Tito az atlantiakhoz
Köti a délszláv hajót.

Hogy nincsen így, maguk is tudják,
De lehazudják égről a napunk.
„Nyugat felé!” Ezt káricsolják,
Bár tudják: Balkánon gát vagyunk!

Szó minket az élő harcok közepén
A munkásfrontról el nem ragad.
Kalászt, összdolgozók földjének e felén,
Arannyal hullat nekünk is a nap.

S ha áthajózzuk az örvényeket,
S ha Kommün napja hinti majd sugarát,
Ó, szégyenkezik majd, aki ültetett
szívbe sötétet, s ránk dobta sarát.

(Gál László fordítása)